

den Deel af Communens Udgifter, som ikke kan dækkes ved dens faste Indtægter i Forbindelse med Afgifterne af Grundeiendommene, skal afholdes, maa det bemærkes, at man vel erkjender, at denne Beskatningsmaade, navnlig under den tilstedeværende Mangel paa lovbestemte Forskrifter om Ligningens nærmere Udførelse og den deraf flydende Vilkaarlighed i Skattens Ansættelse for den enkelte Skatyder, er mindre heldig, og at man i saa Henseende bør stræbe hen til at see en Indkommistkat, lig den for Kjøbenhavns Bedkommende anordnede, indført i alle Kjøbstæder. Ministeriet har imidlertid troet, at saalænge den i Lov om den communale Beskatning i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn af 11te Februar 1863 omhandlede Ordning af de faste Eiendommies Beskatningsforhold ikke er gennemført, er Tiden endnu ikke kommen til at foretage Forandring i de om den personlige Beskatning gjældende Regler, hvortil man for Tiden saameget mindre har fundet Anledning, som en saadan Forandring dog ikke kan ansees for paatrængende nødvendig, i hvilken Henseende man skal bemærke, at, da Ligning efter Formue og Veilighed nu i lang Tid har været bragt til Anvendelse i Kjøbstæderne, havez der i disse den fornødne Indsigt til at anvende denne Beskatningsmaade, ligesom der ikke heller til Ministeriet i betydeligt Antal indkommer Besværinger fra de enkelte Skatydere over de for deres Bedkommende stete Skatteansættelser.

Paragrafens 2det Stykke svarer ganske til de Bestemmelser, som Lovforslaget om Styrelsen af de communale Anliggender paa Landet for

de heromhandlede Puncters Bedkommende foreskrive for Amtsraadet.

ad § 6.

Denne Paragraf er affattet i Overensstemmelse med § 18 i Loven af 4de Marts 1857.

ad § 7.

Denne Paragraf er eenslydende med den tilsvarende Bestemmelse, der for Amtsraadets Bedkommende er givet i det omtvænte Lovforslag om de communale Anliggendes Styrelse paa Landet.

ad § 8.

De i denne Paragraf omhandlede Forhold egne sig ikke til at ordnes ved Lov, og deres Afgjørelse er derfor forbeholdt en Vedtægt, der bliver at affatte for hver enkelt Kjøbstad.

ad § 9.

Naar der er indført en med større communal Myndighed udrustet Repræsentation, der grunder sig paa en udvidet Valgret, synes det i sig selv modsigende, at den i § 25 af Anordn. 24de Octbr. 1837 omhandlede Udgang til at erholde en Udtalelse af Borgerkabet ved en saakaldet Raadstueforsamling bevares. Man har derfor fundet sig foranlediget til at lade denne Institution bortfalde, og det saameget mere som den under den fuldstændige Mangel af nærmere Forskrifter for dens Virksomhed hidtil kun har havt ringe Betydning ved Afgjørelsen af de communale Anliggender.